

VECKOBLADET

Fredag 13 mars 1998

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

10

Agenda 21 – globalt, nationellt och lokalt

Som ett led i Agenda 21-utbildningen av förtroendemän i Lunds kommun, samlades vänsterpartister och ung vänstrare i måndags kväll på miljödelegationens lokaler. Dess miljöutbildare Anders Elmfors inledde en utmärkt genomgång av Agenda 21-arbetet i Lund och vad det har lett fram till. Han berättade att åtminstone 7000 av kommunen anställda hade deltagit i halvdags "storföreläsningar", och tillsammans med andra mindre evenemang, men under flera dagar, hade totalt 550 miljöombud utbildats på kommunens olika arbetsplatser. Det betyder att en mycket stor andel av kommunens anställda har fått en rejäl baskunskap i de viktigaste frågorna kring miljön inför nästa sekel.

Anders utgick från sju av naturvårdsverkets miljöhot, och frågade deltagarna om vi visste vilka som var de allvarligaste hoten. Lite olika svar gavs, men de visade att vänsterpartisterna var ovanligt medvetna om att trafiken genom massbilismen står för de största

Forts. på sid. 3.

Kulturfestival för Centralamerika

med Anders Röst, Helene Halldorsdottir, Lilian Ortiz, Röda Kapellet, Juan & José Pasos & Carlos Aragón, Karin Lentz, Janne Kamping, Guillem Rodríguez de Silva, Tomas Johnsson, Ruben Aguilera, Cristal Andino, City Flamingos Lördag 14.3 kl. 11-16 Stadshallen

Vänsterpartiet

Medlemsmöte. Huvudpunkt: kommunfullmäktigelistan. (Nomineringar i sista stund: kontakta valberedningen, t.ex. Margaretha Björnsson, tel. 146401.) Onsdag 18.3 kl. 19 Folkets hus

Folkhögskolan mot 2000-talet

Stort program på nyorganiserade Kvarnby! Anmälan senast 18.3. Ring 040-497310. Lördag 21.3 kl. 10-20

Första maj i Lund

Debatten om vänsterpartiets förstamajfirande i Lund går vidare. I detta nummer bereder vi plats för fyra inlägg. De börjar här och fortsätter på sidan 4, när så behövs.

Red.

Vad är den samtida kommunismen?

Det mesta av förra Veckobladets sista sida användes av Olof Norborg och Matz Gustafsson för att argumentera mot min önskan att inte Lars Ohly skulle vara förstamajtalare i Lund. Ändå tar ingen av dem upp min huvudfråga, nämligen vad det egentligen innebär att vara kommunist här och nu. Det är synd för en ideologisk diskussion behövs.

Matz har troligen rätt i att en debatt som ger uppmärksamhet åt kommunismen inom vänsterpartiet är till skada för partiet. Det är därför bedrövligt att just detta tas upp i tidningskrönikan i radion. Ingen skulle vara gladare än jag om debatten var obehövlig, men när ledande krafter inom partiet kallar sig kommunister behövs en diskussion av vad det betyder. Jag tror nämligen inte att det är en tom etikett. Lars Ohly och andra menar säkert något med den, men då är inte deras privata definition det intressanta. Poängen med mitt inlägg för två veckor sedan var just att ingen enskildbestämmer betydelsen av ett världsvitt begrepp. Betydelsen skapas i en kollektiv process som färgas av tidigare och samtida erfarenheter.

Jag berättade om Novgorod och tog samarbete med fascister som ett exempel på samtida kommunism. Det var Olof och inte jag som tog upp frågan om historisk skuld. Jag frågade mig vad kommunismen står för idag. Vänsterns skuld är det argument högern tar till när annat tryter. Det kan man visst bli trött på, men jag tycker ändå inte att man bör avfärda frågan om hur långt ett ansvar för ideologiers följder faktiskt sträcker sig, som om det vore ett dåligt skämt.

Vitboken som Lars-Arne Norborg skrev om vårt partis kontakter med partier i Östeuropa lade en utmärkt grund till behandling av den frågan. Tyvärr blev det inte mycket till uppföljning. Det är bra i politiken att blicka framåt, men en så extremt historielös syn på politik och utveckling, som Olof ger uttryck för, stör mig som gammal marxist.

Jag erkänner att det finns mindre avskräckande exempel på samtida

Forts. på sid. 4.

Förrädare eller företrädare?

Kristian Wahlgren har en sympatisk insändare i VB nr 8. Den är liberal på något sätt. Man får kalla sig kommunist för KW. Fast han själv inte gör det.

Det är andra bullar som Ann Schlyter bakar. Vi som kallar oss kommunister är inte bara halsstarriga (hårdnackade). Vi drar oss inte heller för att jobba i partiet och skaffa oss inflytande. Vi går sida vid sida med fascister (inte här visserligen utan i Novgorod), och frågan är om vi inte är lite antisemitiska av oss också.

Vi som kallar oss kommunister för att skilja oss från socialdemokraterna, skall få veta vår plats. Nu är kommunister potentiella folkmördare och våldtäktsmän och jag vet inte vad.

Annat var det i Lund förr i tiden. På 70-talet, innan jag kom hit, tävlade Lundavänstern om vem som var mest och bäst kommunist. Läser man gamla protokoll, som jag gjort, får man klart för sig att här kunde man citera inte bara Marx utan också Lenin och Mao.

Här stötte man inte bort kommunister. Tvärtom försökte man samla alla under samma hatt, vilket man också till dels lyckades med. I Lund fanns inte studentvänsterns alla bokstavskombinationer som på andra universitetsstäder.

Stod Ann Schlyter i opposition till den rådande politiska linjen då? Det kan jag inte minnas att jag läst. Men nu har vinden vänt kappan. Vi som på sin höjd använde Lenins Valda att pressa brallorna med ska veta hut.

Närmast grönköpingsmässig blir Ann när hon antyder att Lund hjälper till att göra Lars Ohly "rumsren" (till posten som partiledare) genom att låta honom tala på 1 maj i Lund.

Om det är något vi riskerar så är det väl snarare att han går till sosarna. De har tre av våra förstamajtalare på 90-talet gjort.

Rune Liljekvist

Förflutenhetens skuggor

Högerpartiet i Lund har som högtidstalare den 6 juni, den dag då partiet årligen genomför stora manifestationer på gator och torg, inbjudit partisekreteraren Runar Hökberg. Runar tillhör det fåtal inom högerpartiet som fortfarande kallar sig nationalsocialist. "Jag är naturligtvis demokrat, och jag tar avstånd från Hitlers massutrotningar och hans tolkning av vad nazismen står för", säger Runar, "men själv grundstommen i nazismen, tanken på en enda stor folkgemenskap i det tusenåriga riket står jag fast vid."

Många högerpartister i Lund pekar dock på Runars idoga motstånd mot att slopa kvardröjande rekvisita från Tredje Rikets dagar i partiprogrammet, och de kan heller inte glömma Runars ståndaktiga försvar för partiets intima och hjärtliga relationer till nazistiska och fascistiska statsbärande partier runt om i världen. Lunda-högern har allt detta i färskt minne. Runars engagemang i dessa frågor ligger mindre än tio år tillbaka i tiden. Högerns politiska motståndare rustar sej nu till en kampanj mot att en nazist tilläts tala den 6 juni, och anklagar hela lundaorganisationen för nazisympatier. Samtidigt gnuggar motståndarna händerna av förtjusning över den gratischans de fått att vända högerns positiva opinions-siffror.

Nazism och kommunism

Nej, detta är förstås inte sant. Det handlar i stället om vänsterpartiet i Lund. Byt ut "nazism" mot "kommunism" och "höger" mot "vänster" etc. Liknelsen ovan fångar, enligt mitt sätt att se det, innebörden och konsekvenserna av lundaorganisationens förstamajbeslut i ett nötskal. En del partimedlemmar tycker förmodligen att det är för magstarkt att räkna nazism och kommunism som likvärdiga företeelser. Men med stor sannolikhet är det så att 99 procent av Sveriges befolkning – enligt min mening fullt korrekt – inte ser någon avgörande skillnad mellan nazismens illgärning-

Forts. på sid. 4.

Margretdal: några synpunkter

I VB nr 5 berättade Thomas Schlyter, v-ledamot i byggnadsnämnden, om de förberedelser som gjorts för en stor förnyelse av kvarteren närmast norr om Södra vägen. Det är lätt att instämma i hans kritik av hur ärendet hittills har hanterats: hur Skanska har fått prägla idéutformningen och hur de politiska diskussionerna har begränsats till en mycket snäv krets, med uteslutande av mp och v trots att båda partierna tillhör den styrande majoriteten.

Thomas illustrerade artikeln med ett av Skanskas förslag till gatunät och kvartersindelning samt med ett examensarbete från arkitektskolan. Rubriken var "Margretdal får inte högexploateras". Vi vet att mp starkt har kritiserat förtätningen och stött ett av arkitektelevernas "ekologiska" alternativ. Tycker v likadant?

Förmodligen inte. Thomas menar visserligen att sju—tio våningar är för högt, men säger i bildtexten under Karin Bellanders förslag till utformning att man kan tänka sej en våning mer än hon, dvs. fem. Eftersom hani i likhet med Bellander vill komplettera kvarteren med

lägre längor i de väderstreck som Skanska lämnar öppna torde hans exploatering vara av samma storleksordning.

Bra i så fall. Den långa diskussionen om översiktsplanen har visat att det finns en lösning som förenar möjligheten att ge plats åt en mängd nya Lundabor samtidigt som den goda jorden sparas, nämligen att förtäta de befintliga stadsytorna. Det behöver inte alltid betyda att man bygger på höjden, men i det aktuella området känns fem eller sex våningars bostadshus inte fel. Det ansluter till hushöjderna i den äldre bebyggelsen i norr och vid Gyllenkroks allé. Och området är attraktivt med sitt centrala läge. Ett enstaka hus som sticker upp lite högre än de andra skulle inte störa nämnvärt, det tycker jag att både Skatteskrapan och Dackegården ger näraliggande exempel på.

Själv gillar jag Skanskas gatu- och kvartersmönster med dess klara logik. Att ett stycke av banvallen efter den gamla misslyckade Revingejärnvägen försvinner må vara hänt — det finns en mil kvar längre österut och stationshuset Lund S ska ju bevaras.

Thomas har rätt i kritiken av Södra vägens utformning, som tyder på att förslagsställarna räknar med minst oförändrade biltrafikvolymmer. Det är ju detta som ger de stora arealvinsterna i modern stadsbyggnad: att planera för de sänkta hastigheter och den minskade bilkörning som de politiska avsiktsförklaringarna på riksplanet förutsätter. Konkret kan Södra vägen göras smalare och med lägre hastigheter behövs inte bullerskydd eller skyddszoner, utan vi kan få en "riktig" gata med fasader intill trottoaren. Därmed blir kvarteren större och fler bostäder får plats. En liknande vinning kan göras längst i väster.

Thomas gillar det nya försöket att få butiker till Karhögsgatorg. Själv är jag tveksam. Torget ligger ocentralt i förhållande till den nya bebyggelsen, och livsmedel finns att köpa både på Stora Södergatan och Södra Esplanaden. Karhögsgatorg har dessutom det inbyggda felet att det ligger för indraget, för osynligt i förhållande till de naturliga och historiska trafikströmmarna — och då menar jag inte nödvändigtvis biltrafik. Centret där var fel tänkt redan

när det byggdes på 1950-talet och läget har inte blivit mindre fel sen dess. Varför inte i stället satsa på de butiker utmed de nya gatorna som skymtar på Bellanders teckning?

Sen vore det faktiskt fint med en smal husskärm på Södra vägens södra sida, även om det betyder att ett antal kolonilotter får stryka på foten.

Debatt bli det, inte minst om bebyggelsens skala, förmodar Thomas och har naturligtvis alldeles rätt. En mängd kringboende kommer säkert att båda klaga och överklaga både hushöjder och förändringar överhuvud taget, och vissa politiker hakar nog på. Jag hoppas att vänstern håller huvudet kallt och driver de stora frågorna, ser området som en naturlig utvidgning av den historiska stadskärnan med var det inne-bär av stadsmässig utformning, verkar för en stark reduktion av biltrafiken, ger många människor möjlighet att bo centralt.

Gunnar Sandin

Lund reformerar grundskolans styrning

Jag var ganska upprörd när jag skrev Utbildningsnämndens rapport till årsmötet kring i januari. Upprörd över vad jag uppfattade som bristen på intresse, insyn och debatt beträffande grundskolan och dess villkor i kommunalnämnderna. Så jag tog kanske i lite väl hårt.

Sen kom ju kritiken från Skolverket som till dels gällde petisser och till dels just sådant som många oroar sig för. På kommunfullmäktigemötet i torsdags presenterades kommunens förslag till åtgärder, en ganska lång lista, uppställd enligt mönstret "problem—åtgärd—vem ansvarar?" På tio punkter ansvarar kommunstyrelsen. Det är mycket. Kanske kan de politiker som nu deltar i skolplanearbetet fungera som en sorts permanent sakkunnig-nämnd och ta ansvaret för detta arbete.

I debatten fastslog Lennart Prytz att de nationella proven, som kontrollerar undervisningens likvärdighet, i fortsättningen ska vara obligatoriska i årskurs fem och åtta, både för friskolorna och de kommunala skolorna. Provresultaten ska ingå i kommunalnämndernas beslutsunderlag.

Naturligtvis tog folkpartiets Tove Klette tillfället i akt att göra mesta möjliga av Skolverkets kritik. Hon menade att det var en skam att Skolverket alls haft anledning till den. En skam var det också att många elever inte klarade godkänt i kärnämnen. Lennart Prytz svarade förstärkt att det var bra med en dialog med Skolverket och

att antalet elever med problem säkert varit lika stort före kommunaldelsreformen. Och det hade han förstås rätt i.

Vad som däremot är en skandal (och det kunde Tove Klette ha påpekat) är det faktum att Lunds skolor i så stor omfattning underlåtit att genomföra de nationella proven, och att ingen på centralt håll lagt märke till detta. Det sätter ju den likvärdiga undervisningen på spel. Men den bristen är undanröjd nu genom beslutet att göra proven obligatoriska (även om Waldorfskolan lyckats förhandla sig fri från provet i årskurs fem).

I en paus frågade jag Göran Fries och Ulrika Holgersson hur läget var på grundskolorna i deras stadsdelar. På Torn var det utmärkt, sa Göran. Skolan hade fått mer pengar än tidigare och mer än man centralt avsatt för skoländamål. Ulrika sa, att i centrum var man också nöjd.

Dalby

I Dalby "gör man politik av skolfrågorna".

I Dalby tycks man vara mindre nöjd nöjd. De östra kommundelarna klagar sedan gammalt över att de får för lite pengar jämfört med staden Lund, och ett av argumenten är just, att betygsläget är lågt som t.ex. i Nyvångsskolan i Dalby, där det är "näst sämst" i kommunen, som Sven-Bertil Persson skriver i VB 8. Den konflikten har åter aktualiserats. Av Sven-Bertil Persson framgår att skolan inte fått alla de pengar den borde fått enligt resursfördelningsmodellen. Formellt är

detta inte felaktigt. Om det är politiskt klokt kan ifrågasättas. En skarp konflikt har uppstått mellan å ena sidan lärare och föräldrar och å den andra kommunalnämndens majoritet. Kdn-ordföranden Roger Lönnbejer har bl a menat att lärarna borde arbeta under sin semester. Flera lärare har skrivit kritiska artiklar och insändare. Politikerna vet ingenting om vad vi gör i skolan, tycker de. Sven-Bertil, som är en klok man, har i en insändare manat till "samarbete — inte konfrontation". Han påpekar också att skolornas kvalitet är hög. Lund har näst Danderyd den högsta betygsnivån i landet och Nyvångsskolan har en 13:e-placering i Skåne. Om detta kan man väl säga detsamma som Lennart Prytz sa i fullmäktige om elever med problem, att det är ett resultat av det som gjordes före kdn-reformen. Nu gäller det att bevara eller förbättra positionen.

Sven-Bertil upprepar Kajsa Theanders uttalande "Det är inte lätt att göra politik av skolfrågorna." Men det har kdn Dalby har lyckats med. Och moderaterna är de som drar fördel av det.

Det är ju inget självändamål att "göra politik" av det ena eller det andra. Bättre då att gå den väg Sven-Bertil föreslog i sin insändare i Sydsvenskan, samarbetets och samförståndets väg för att reformera samhället, i detta fall skolan. Ett sådant samarbete med Nyvångsskolan kan bli fruktbart för kdn. Nyvångsskolan är riksbekant för att man lyckats öka trivselen och motverka rasism och mobbing

genom att skapa ett demokratiskt nätverk. Kdn kan kanske göra något liknande.

Gunnar Stensson

Får man ta hunden med sej ut på påsken?

Svaret på rubrikens fråga är obetingat ja. Vi människor har nog så trevligt ute i vårmärkerna (se förra numret) men en stadshund blir rent salig över alla spännande ljud och dofter av grävlingar, vildkaniner, (förrymda) vildsvin, igelkottar, rådjur, skogsmöss osv. Vi uppmanar naturligtvis ägaren att ta med koppel.

Hunden uppskattar också mycket att omges av människor som är så avstressade, glada och trevliga som folk blir just på en påskvandring. Vid dagens slut somnar den trött men lycklig i ett hörn av grannsbädden medan människorna stilla sorlar och brasan sprakar.

Inte minst gillar hunden att möta husse & matte på sin nivå, dvs. när de sitter på marken och äter direkt med framtassarna, dricker friskt vatten ur porlande bäckar osv. Eller anpassar sej till vildmarkens seder i fråga om hygien. Det växer ingen mossa på vandrande fot!

Tidningskrönikan

i radions P1 lyckades förra veckan i samma sändning pricka in Skånes tre politiskt ledande tidningar: Arbetet Nyheterna, Sydsvenska Dagbladet och Veckobladet, alla på ett eller annat sätt oberoende.

Efter fredsavtal: gevär byts mot lagbok

Vi möts på Fäladstorget. Två kvinnor från El Salvador, med tolk och följeslagare. De forna gerillasoldaterna Marta Segovia och Ana Getrudis Mendez från FMNL (Farabundo Martí Liberación Nacional). Vi som möter dem är två av kommunalnämndens politiker: Birgitta Nadel (mp), vice ordf. och Rune Liljekvist (v).

Efter att i många år kämpat med vapen mot diktaturen har vänstergerillan gjort en fredsöverenskommelse med f.d. fienden Arenapartiet om att alla parter skall acceptera parlamentarisk demokrati.

De bägge kvinnorna representerar nu partiet FMNL som efter kommunalval har fått majoritet i nästan hälften av landets kommuner, bl.a. i huvudstaden San Salvador. De är i Sverige för att lära sig hur en kommun kan skötas.

I Lund vill de titta på kommunal verksamhet och vi besöker daghemmet Lönneberga på Skarpskyttevägen. Föreståndaren Marie Eklund tar emot oss. Vid rundvandringen märker man att en del barn blir lite blyga för de många besökarna men de glömmar snart bort oss för sina lekar. På en avdelning är leken i full gång och Marta Segovia och Ana Martinez ler åt de glada barnen. På ett annat ställe går vi tyst igenom, där är mellanmål och vi skall inte störa.

Marta och Ana vill veta hur matlagningen går till när vi besöker köket. Lagas all mat i det egna köket eller köps halvfabrikat? Marie svarar att man lagar allt utom soppor själv. Det blir många fler frågor från de långväga gästerna men daghemmet får beröm efter besöket.

Efter rundvandringen sätter vi oss i personalrummet. Birgitta berättar för gästerna om kommunalnämnden. Hur många som är anställda och hur politikerna arbetar. Om politikernas träffar med personalen om den stundande personalfesten och om hur vi försöker förbättra demokratin på norr. Rune informerar om hur facket arbetar på arbetsplatserna och Marie talar om föräldramöten. Hela tiden antecknar Marta Segovia flitigt.

Vi avslutar med att fråga våra gäster om situationen i hemlandet. De berättar att det gamla högerpartiet Arena har motarbetat de demokratiska krafterna trots fredsavtalet. Bl.a. har man plundrat alla kommuner på både pengar och inventarier. Eftersom arbetslösheten är stor kan man inte ta ut särskilt mycket i kommunalskatt. Man får in vissa avgifter och staten ger kommunerna blygsamma sex procent av sin budget att dela på för hela landet.

Rune Liljekvist

Agenda 21 ...

Forts. fr. sid. 1.

utsläppen av skadliga gaser till luften. Kväveoxider och koldioxidutsläpp svarar också för den långsiktigt skadliga växthuseffekten, som Anders undrade om deltagarna trodde på. Eftersom det finns en mängd lobbyorganisationer som spenderar stora pengar från storföretagen på att förneka växthuseffekten, var frågan berättigad. Lobbyisterna har redan, och särskilt inför klimatkonferensen i Kyoto i höstas, lyckats få alltför många att tvivla. Därför blev denna konferens inte särskilt lyckad när det gällde att enas om en kraftfull klimatkonvention.

Staffan Norberg

ledamot i vänsterpartiets miljö- och energiutskott, stod för en viktig del av kvällens miljödiskussion. Karin Svensson Smith (v) hade ju deltagit i Riokonferensen 1992, och kom hem till Lund och tog initiativ till kommunens stora och tidiga engagemang för Agenda 21-arbete. Fem år efter Rio hade Staffan i somras varit med på FN:s uppföljningskonferens i New York och berättade nu därifrån.

Globalt sett har utvecklingen inte varit särskilt bra – skillnaderna mellan rika länder i Nord och fattiga i Syd har förstärkts, och de globala hoten om klimatförändringar och vattenbrist har förstärkts i stället för att minska. Men Staffan konstaterade också positiva inslag på Generalförsamlingens extramöte, när president Clinton slog fast att

växthuseffekten faktiskt beror på fossila bränslen, som USA använder nästan tre gånger så mycket av som svenskarna.

Staffan, som medverkat i den svenska nationalrapporten till konferensen, redogjorde också för Agenda 21-arbetet i olika kommuner i vårt land. Sverige ligger mycket väl framme, och det finns inga begränsningar för några initiativ "underifrån", som ju är själva drivkraften i Agenda 21. Av Sveriges befolkning har 40% hört talas om Agenda 21, vilket låter lite, men i själva verket är det en betydande massa människor. Dock är 60% än i dag okunniga om Agenda 21, och det är oroande.

Samlade informationsinsatser på nationell nivå behövs alltså för en konsekvent nationell politik för en hållbar utveckling. Därför har vänsterpartiet i oktober lagt en motion i riksdagen om en Nationell Agenda 21, som ska föra vidare alla Sveriges kommuners intensiva arbete med de lokala Agendorna till en högre nivå, och på så sätt kunna bidra till en ökad medvetenhet inom hela EU, om exempelvis vikten av att påverka transportpolitiken, och för att kunna ställa miljökrav vid bl.a. offentlig upphandling. Den viktigaste punkten i motionen handlar om hur vi ska kunna minska vår konsumtion och resursförbrukning och våga ifrågasätta sambandet mellan välfärd och tillväxt.

God pedagog

Kvällen avslutades med att Anders Elmfors avslöjade att vänsterpartiet var det första partiet i Lund som deltagit i en sådan utbildningsafton, och han hoppades att även de andra partierna skulle komma efter.

Miljödelegationens utbildningsledare är en utmärkt pedagog, och vi kan bara rekommendera alla kommunalpolitiker att inte missa en sådan chans, utan att anmäla sig snarast. Det är trevligt också!

Tho

Danska v-partister

Vänsterpartiets motsvarighet i Danmark är ju Socialistisk Folkeparti, SF.

När detta läses är folketingsvalet klart. Har gudarna varit på vår sida sitter Nyrup kvar vid makten. I annat fall är det väl Uffemansen som styr. I skrivande stund ser det tyvärr ut, som om Nyrops fräckis att oväntat i bästa läge utlysa nyval blev en fuser. SF ser däremot att hålla ställningarna. Varken bättre eller sämre.

Nän undrar kanske hur en SF-are är, som människa och i förhållande till andra danskar. Det kan nu avslöjas med viss hjälp av danska media:

I förhållande till genomsnittsväljaren i Danmark intresserar sig SF-aren mer för kultur, rock, jazz, miljö, sund mat och ekologi. Han/hon använder mera kattmat, rödvin, koncentrerade tvättmedel, påläggschoklad, örter och pasta.

Använder inte så mycket lukterare, hushållspapper, smink, sprayprodukter och hundmat. Intresserar sig mindre för bilar, mode, sport på teve och näringslivsfrågor. Har i större utsträckning Walkman, PC, skivspelare, stereoanläggning och cykel. Fårare har bil, elektrisk locktång och kaffebryggare. Fårare har radhus – flera har bostadsrätt och fårare läser kolorerade veckotidningar. Känner ni igen er?

ÖPL – stor i orden men bygger på den goda jorden

"Översiktsplanen är ett av de instrument som kommunen förfogar över för att utveckla ett långsiktigt hållbart samhälle från ekologisk, social och ekonomisk synpunkt enligt intentionerna i Agenda 21 dokumentet som antogs vid Rio-konferensen 1992. Den första versionen av Lund lokala Agenda 21 som antogs av Lunds kommunfullmäktige har också utgjort en av utgångspunkterna i planarbetet".

Detta är ett citat ur förordet till ÖPL och ger läsaren stora förväntningar på nytänkande i planarbetet.

Goda föresatser

Miljödelegationen har varit ansvarig för författandet av tre rapporter som utgjort underlag för arbetet med ÖPL, nämligen "Vitala materialflöden i Lunds kommun", "Biologisk mångfald" och "Ett uthålligt jordbruk i Lunds kommun – svårigheter och möjligheter". Goda föresatser och ett gediget kunskapsunderlag för ett ekologiskt hänsynstagande har funnits med från början i planarbetet. Det remissvar som miljödelegationen författat till det aktuella förslaget till ÖPL uttrycker dock stor besvikelse, när det gäller planens miljöhänsyn. Också bristen

på sociala ambitioner i planeringen blir föremål för miljödelegationens kritik.

Principerna och den krassa verkligheten

ÖPL:s principiella ställningstagande, när det gäller den goda jorden, är att denna skall undantas från exploatering så långt det är möjligt. Ett uttalande för biologisk mångfald finns också med i planen. I det konkreta planförslaget föreslår ÖPL, trots dessa ställningstagande, att mer än hälften av den planerade utbyggnaden skall ske på de bästa åkerjordarna. Även på stora områden av vikt för bevarandet av den biologiska mångfalden planeras bebyggelse.

När det gäller trafikplaneringen är miljödelegationen också mycket kritisk. I ÖPL görs en rad principiella ställningstagande som prioriterar miljön och talar om faran av ökad trafik. Återigen finns en stor diskrepans mellan principerna och förslaget. I den konkreta planen räknar ÖPL med ökad trafik under den period som planen omfattar och föreslår en ganska omfattande satsning på nya vägar.

Miljödelegationen påpekar i sitt remissvar att de avsteg som gjorts från principerna överhuvudtaget inte motiveras i planen. De konflikter som funnits och de övervägande som gjorts för att frångå principerna borde åtminstone ha redovisats i planen. Den aktuella planen är till förvillelse lik de tidigare när det gäller det konkreta förslaget, påpekar miljödelegationen. Enda skillnaden tycks ligga i retoriken till förmån för miljön.

Nytänkande krävs

"För att nå målen i Lunds Agenda 21 måste kommunen också ta fram och använda instrument som möjliggör en samhällsutveckling i riktning mot ett uthålligt samhälle. Det krävs ett nytänkande och gemensamma ansträngningar såväl inom som utanför den kommunala organisationen ... Om kommunen inte använder Lunds Agenda 21 som riktmärke vid såväl övergripande planering som planering på detaljnivå kommer dessa mål varken nås eller vara meningsfulla", avslutar miljödelegationen sitt remissvar.

Sm

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Karin på första maj!

Det pågår en "...egentligen vill jag inte ytterligare förlänga debatten, men..."-debatt angående diskussionen kring förstamajtalare i Lund. Eftersom jag, visar det sig när jag läser protokollet från årsmötet, var den som yrkade att Karin Svensson Smith, vår riksdagskandidat, skulle vara årets huvudtalare vid demonstrationen, tänker jag faktiskt något förlänga denna debatt.

Min bevekelsegrunder var två, den ena inte före den andra. Karin är vår riksdagskandidat, förtroendet för henne är stort, i Lund och i övriga delen av valkretsen. Lund är den i särklass största kommunen i valkretsen, ett ökat stöd för partiet jämfört med 1994 måste till för att Karin skall bli riksdagsledamot. Alltså: naturligtvis skall Karin lyftas fram vid den manifestation som är den publikt största under valåret: första maj.

Mitt andra skäl: Lars Ohly lanserades som motkandidat till Gud-

run Schyman inför den nyligen avlöpta kongressen av delar i partiet som, som jag ser det, har svårt att orientera sig, och rätt placera vänsterpartiet, i en verklighet som inte längre (har den någonsin) låter sig beskrivas i termer sprungna från 1800-talets ekonomiska och politiska debatter. För dem är Lars Ohly den som skulle kunna rätta till om inte verkligheten, så åtminstone partiet, så att det stämmer med "böckerna". Hans revolutionsromantiska (eller vad det är) vägran att släppa begreppet "kommunist" som beteckning för det han står för kan naturligtvis också locka. Glöm inte heller att oron/förväntningarna inför kongressen faktiskt var stor på många håll (inte bara bland "borgarpressen") att kongressen skulle resultera i partiledarbyte. Att i denna situation, strax efter att vi andats ut, välkomna Lars Ohly som förstamajtalare (oavsett vilken roll han själv, personligen, har haft i partiledardebatten) tyckte jag, och

många med mej, var väl magstarkt. Det tyckte dock inte tillräckligt många på årsmötet, utan beslöt att båda två skall tala. Och med detta får man, tills vidare, nöja sig.

Sven-Bertil Persson

Turistens klagan,

Cornelis lilla trall, ska vid sidan av Bandiera Rossa bli Röda Kapellet signaturmelodi i valrörelsen. Inspirationen är en insändare i Sydsvenskan som klagade på de rödgrönas trafikpolitik i Lund och exemplifierade med hur svårt det är att förklara för en bilist som förritrat sej till Mårtenstorget hur han ska köra till domkyrkan. Inget ont här i världen är som ni ser för litet för att inte Röda Kapellet ska solidarisera sej med de drabbade.

Hur är det, är det så att du spelar blåsinstrument (eller slår på trumma) och inte har enrollerat dej i Kapellet ännu? Skynda dej så får du vara med. Ring t.ex. Gunnar, tel. 135899.

som den "ledande progressiva kraften" i den ödesbundna historiska utvecklingen mot socialism.

Har Ohly tänkt om?

De strömningar inom vänsterpartiet som vill bryta med sovjetideologi, revolutionsromantik och förakt för "borgerlig" demokrati och som ville bort från steril testugande och plakatpolitik hade som en av sina främsta och, det ska villigt erkännas, skickligaste motståndare just i den blivande partisekreteraren Lars Ohly. Måhända har Lars Ohly tänkt om under 90-talet. Jag har inga skäl att tro annat än att Ohly faktiskt alltid varit och är en demokratisk kommunist.

Men det är främst naturligt att inte bara många partimedlemmar utan också, kan man med fog förmoda, de flesta av vänsterpartiets presumtiva väljare, ser med misstänksamhet på trovärdigheten hos en person som ändrade åsikt om sovjetsystemet – och vårt partis grundläggande ideologiska ställningstaganden – vid ungefär samma tidpunkt som imperiet försvann, och som därtill fortfarande enligt egen utsago är kommunist. Det är klart olämpligt att Ohly är partisekreterare i vänsterpartiet och det är olämpligt att han bjuds in som talare i Lund första maj.

Jag håller med Olof Norborg om att vi i politiken måste fokusera på nuet, men vi måste samtidigt hålla ett vakande öga i backspegeln. Den är ett nödvändigt hjälpmedel för att vi ska känna igen och förstå företeelser i dagens partidebatt, och vi kan – om vi vill –

med dess hjälp lättare förhindra att förflutenhetens dystra skuggor hinner i fatt nuet och tillåts erövra framtiden.

Ulf Nymark

PS. Ska då inte demokratiska kommunister vara välkomna som medlemmar i vänsterpartiet? Jovisst. Men det är en viss skillnad om de "meniga" partimedlemmarna Anna Jönsson i Skara eller Nils Karlsson i Skoghäll – som gjort sig kända som hårda kritiker av den traditionella ortodoxin – lanserar sej som kommunister, eller om det är en av partiets främsta företrädare.

Vad är den samtida ...?

Forts. från sid. 1.

kommunism. Vänsterpartiets återupprättande av kontakter med de små kommunistpartierna i Europa motiveras med att de är intressanta i EU-samarbetet. Men som EU-motståndare bör vi se Europa också utanför EU. Från Stockholm är det faktiskt närmre till Novgorod än till Bryssel.

Formellt har naturligtvis Olof och Matz rätt. Man bör inte riva upp ett årsmötesbeslut. Det det hindrar inte att medlemmar kan ge uttryck för missnöje med beslutet, som ju togs med minsta möjliga majoritet, dvs. med ordförandens utslagsröst. Om jag var Lars Ohly skulle jag tacka nej när jag inte får ett bredare välkomnande. Men jag är ju inte Lars Ohly.

Ann

Förflutenhetens skuggor

forts från sid 1
ar och kommunismens, dvs. den enda kommunism som verkligen funnits, den av östeuropeiskt snitt med Sovjetunionen i spetsen.

Om det nu hade varit så som det skildras ovan, att ett riksdagsparti – vilket som helst – bjudit in en nazist som huvudtalare vid vilket evenemang som helst, så skulle vänstern i Lund med en enda röst i kraftiga ordalag – och med rätta – fördömt detta. Sedan må talaren i hur många tonarter som helst ha bedyrat sin trohet mot de demokratiska idealen och sin brytning med den nazism som reellt existerat och beklagligtvis fortfarande reellt existerar.

Inte glömma

Däremot anser majoriteten inom vänsterpartiet i Lund att det är mycket lämpligt att bjuda in en person som gärna och ofta framhäver att han är kommunist. Vi ska inte, som Olof Norborg tragiskt nog tycks vara inne på, tonar betydelsen av vårt partis historia, vare sig den som ligger längre tillbaka i tiden eller nutidshistorien, som det handlar om i "fallet Ohly".

På samma sätt som det är alla demokraters skyldighet att ständigt medverka till att hålla nazismens "Förintelse" i åminnelse, är det alla demokraters skyldighet att hålla minnet av kommunismens egen variant av "Förintelsen" – Gulag – levande. Gulag var i den kommunistiska verkligheten (naturligtvis inte i teorin) mera påtaglig än spåren av tanken på ett klass-

löst samhälle; nackskotten mer karaktäristiska än arbetarklassens befrielse. Som demokrater måste vi göra klart för oss vilka föreställningar, idéer, teorier och praktiker det var som ledde fram till Gulag. Detta i synnerhet inom vänsterpartiet som är bröstärvinge till det svenska kommunistparti som var en sektion av Stalins Kommunistiska internationall, en international som i själva verket var en filial till Sovjetunionens kommunistparti och ytterst till den sovjetiska säkerhetstjänsten, ett parti som obrottsligt lojalt i vått och torrt försvarade och/eller förnekade Sovjets alla ogärningar fram till slutet av 60-talet. (Exempel på SKP/VPK:s följsamhet mot Sovjet skulle kunna fylla VB i årtal framöver.) Först i slutet av 60-talet vågade dåvarande VPK sej på att fläckvis, men enbart fläckvis, kritisera Sovjet.

Men partiet ifrågasatte aldrig grunderna för det sovjetiska kommunistpartiets politik så länge Sovjetimperiet bestod. Detta visas bl.a. av att så sent som under 80-talet var Sovjet och dess vasallpartier hedrsgäster vid VPK:s kongresser och vice versa. In i det sista höll partiets majoritet kvar vid sina bindningar till de östeuropeiska partierna. Först när större delen av de östeuropeiska folken kastat av sig förtryckarnas ok, och när själva Sovjet stod på fallrepet, förmådde partiet att stryka beteckningen "kommunistisk" från sitt namn, och att avlägsna de programmatiska skrivningarna om det "socialistiska världssystemet"

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN möte må 16.3 kl 19.30 på parti-lokalen. Brainstorming. Insändarkampanjer m.m. för att profilera v inför valet.

RÖDA KAPELLET Lö. 14.3. Spelning på Vinterfestivalen i stadshallen kl. 13. Samling kl. 12 på replokalen. Repertoar: 2, 170, 173, 224, 225, 253, 294 och 298. Sö 15.3 kl. 18.45 rep. med Joakim. Weill + 65, 143, 318, 321, 327, 330, 331, 344.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Rolf Nilson & Gunnar Sandin. Nästa redaktör: Rolf Nilson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.